Rafał Nowak

Analiza numeryczna

14 stycznia 2020

1. Metody Rungego-Kutty

Ogólna postać s-etapowej metody Rungego-Kutty, dla parametrów a_i, c_i, b_{ij} (i, j = 1, ..., s), dana jest wzorem

$$y_{n+1} = y_n + \Phi_f(h; x_n, y_n, y_{n+1}), \tag{1}$$

gdzie

$$\Phi_f(h; x_n, y_n, y_{n+1}) = h \sum_{i=1}^s c_i k_i,$$

zaś

$$k_i \equiv k_i(h; x_n, y_y) = f(x_n + a_i h, y_n + h \sum_{i=1}^{s} b_{ij} k_j).$$

Wygodna forma zapisu tej metody dana jest w tabeli, w której często pomija się wyrazy zerowe:

Definicja 1. Powiemy, że metoda opisana wzorem (1) jest rzędu p, jeśli po podstawieniu w nim $y_n := y(x_n)$ otrzymujemy y_{n+1} o własności

$$y_{n+1} - y(x_n + h) = \mathcal{O}(h^{p+1}).$$

Przykłady

- metody rzędu pierwszego
 - metoda jawna Eulera

— metoda niejawna Eulera (wzór wsteczny)

$$\begin{array}{c|c} 1 & 1 \\ \hline & 1 \end{array}$$

— ulepszony (jawny) wzór wsteczny Eulera

$$\begin{array}{c|cccc}
0 & & \\
1 & 1 & \\
\hline
0 & 1 & \\
\end{array}$$

1

— wzór trapezów

$$\begin{array}{c|cccc}
0 & & & \\
1 & 0 & 1 & \\
& \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \\
\end{array}$$

— jawny wzór trapezów (metoda Heuna)

$$\begin{array}{c|cccc}
0 & & & \\
1 & 1 & & \\
& \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \\
\end{array}$$

— jawna metoda punktu środkowego

$$\begin{array}{c|cccc}
0 & & \\
\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \\
\hline
& 0 & 1 & \\
\end{array}$$

— metody rzędu trzeciego

— metoda Heuna (3)

$$\begin{array}{c|ccccc}
0 & & & \\
\frac{1}{3} & \frac{1}{3} & & \\
\frac{2}{3} & 0 & \frac{2}{3} & \\
& & \frac{1}{4} & 0 & \frac{3}{4}
\end{array}$$

— metoda Rungego-Kutty (3)

— metody rzędu czwartego

— metoda Rungego-Kutty

$$\begin{array}{c|ccccc}
0 & & & \\
\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & & \\
\frac{1}{2} & 0 & \frac{1}{2} & & \\
1 & 0 & 0 & 1 & & \\
\hline
& \frac{1}{6} & \frac{2}{6} & \frac{2}{6} & \frac{1}{6} & & \\
\end{array}$$

— regula 3/8

— metoda Mersona (4,5)

— metoda Scratona (4,5)

1.1. Analityczne badanie rzędu metody

Aby sprawdzić jakiego rzędu jest dana metoda należy rozwinąć w szereg Taylora wartości $y(x_n+h)$ oraz y_{n+1} , a następnie porównać współczynniki stojące przy kolejnych potęgach h. Do tego przydatne okazują się następujące wzory Taylora:

$$y(x_n + h) = y(x_n) + hy'(x_n) + \frac{1}{2!}h^2y''(x_n) + \frac{1}{3!}h^3y'''(x_n) + \dots$$

Ponieważ y'(x) = f(x, y(x)), więc

$$y(x_n + h) = y_n + hf + \frac{1}{2!}h^2(f_x + f_y f) + \frac{1}{3!}h^3[f_{xx} + f_{xy}f + (f_{xy} + f_{yy}f)f + f_y(f_x + f_y f)] + \dots,$$

gdzie
$$f \equiv f(x_n, y_n), f_x \equiv \frac{\partial}{\partial x} f(x_n, y_n), f_y \equiv \frac{\partial}{\partial y} f(x_n, y_n), f_{xx} \equiv \frac{\partial^2}{\partial x^2} f(x_n, y_n), \dots$$

Z drugiej strony, aby znaleźć rozwinięcie wartości y_{n+1} , należy rozwinąć wszystkie wartości k_i we wzorze (1). Do tego celu stosujemy wzór Taylora dla funkcji wielu zmiennych:

$$f(x+ah,y+bh) = f(x,y) + df(x,y)(ah,bh) + \frac{1}{2!}d^2f(x,y)(ah,bh) + \frac{1}{3!}d^3f(x,y)(ah,bh) + \dots,$$

gdzie df(x,y)(ah,bh) oznacza różniczkę zupełną funkcji f w punkcie (x,y) dla argumentu (ah,bh):

$$d^{j}f(x,y)(ah,bh) = \left(\frac{\partial}{\partial x}ah + \frac{\partial}{\partial y}bh\right)^{j}f(x,y).$$

Na przykład

$$f(x_n + ah, y_n + bh) = f + h(af_x + bf_y) + \frac{1}{2}h^2(a^2f_{xx} + 2abf_{xy} + b^2f_{yy}) + \dots,$$

gdzie symbole f, f_x, f_y, \ldots mają takie samo znaczenie, jak wcześniej.